

Diumenge, 24 d'agost del 2008

DISCURS DEL PRESIDENT JOAN LAPORTA EN L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

"Abans de res, demano un record per les víctimes de l'accident de Barajas, que com bé sabeu, entre elles hi ha la filla de l'exjugador Juan Carlos Pérez Rojo. Abans de començar, guardarem un minut de silenci en el seu record.

Senyores, senyors, sòcies i socis tots, gràcies per ser aquí a l'Assemblea de socis compromissaris del FC Barcelona.

A la Junta que tinc l'honor de presidir i a mi mateix ens hauria agradat que aquesta Assemblea hagués coincidit amb un dia de futbol a l'estadi, però, malgrat els nostres esforços, no ha estat possible, tot i que ho vam intentar. Per tant, els faig notar el meu doble agraïment: per la seva participació en l'assemblea i per la seva presència avui, en un diumenge com aquest.

El primer punt de l'ordre del dia inclou l'informe anual del president –que és el que em dispo a fer–, i al punt 4 els demanaré que es pronunciïn sobre la meva continuïtat en el càrrec. Però això serà en el punt 4. Ara toca fer balanç de gestió. Ens toca parlar de la temporada 2007/2008.

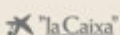
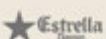
L'exercici que el 30 de juny vam deixar enrere és el cinquè que s'ha complert sota la meua presidència. Ha estat un any complicat. Ara bé, d'aquest exercici se'n desprèn una conclusió molt important: el model de gestió i l'aposta de rigor econòmic que defensem, que apliquem i que volem continuar implementant són els apropiats. El model de gestió és irrenunciable perquè garanteix la solidesa econòmica i, de retruc, la competitivitat esportiva.

La temporada que deixem enrere es van ingressar més de 300 milions d'euros, amb un benefici de 10 milions. La nostra economia és molt sòlida. Per cinquè any consecutiu creixen els ingressos. Això ens permet incorporar els jugadors que els tècnics ens demanen. La prova és que enguany hem pogut invertir gairebé 90 milions d'euros en la renovació de la plantilla. També hem reduït el deute i hem enfortit el patrimoni. Avui tenim més metres quadrats i el seu valor és més alt que mai.

La nostra, doncs, és una economia forta. Deixeu-me que us recordi que fa cinc anys el club va facturar tres vegades menys i que es van perdre 72 milions. Aleshores perdiem més de la meitat del que es facturava.

Avui, en canvi, presentem a aprovació de l'Assemblea un pressupost per a aquesta temporada amb xifres rècord: la previsió és arribar als 380 milions d'ingressos, un 55% més del que havíem previst en el pla de negoci de l'any 2003.

Així doncs, s'han superat totes les previsions, i ens hem situat novament al capdavant dels clubs d'elit del futbol mundial. A més, l'entrada en vigor aquesta temporada del nou contracte de drets de televisió i del contracte amb Nike ens permetrà fer créixer els ingressos en més de 70 milions d'euros.

Deixin-me ser gràfic. Amb l'orgull que sentim pel nostre Barça no n'hi ha prou. No n'hi ha prou d'estimar i respectar l'entitat. No és suficient. Això ho fem tots els socis i ho fem sempre.

Vull dir que amb el nom no n'hi ha prou, que el que cal és creure en un model. Tenir-lo clar i, sobretot, treballar plegats perquè funcioni.

Sòcies i socis compromissaris, no ha estat qüestió de sort. En tot cas, d'esforç i d'encert. De l'encert de tots.

Aquest fer costat a la Junta Directiva quan els aires econòmics no ens bufaven a favor ha donat els seus resultats: després dels 10 milions de benefici de l'última temporada, els puc anunciar que aquest mes d'octubre el Barça haurà fet net i haurem eixugat el deute bancari.

Hem aplicat rigor econòmic. Aquesta és l'única fórmula vàlida per gestionar el club. N'estem convençuts. Aquest és l'encàrrec que el soci ens va fer i així és com aquesta Junta ho entén.

Sovint també diem que aquest és un club amb ànima. I ho és. Aquesta última temporada hem continuat projectant al món una imatge de sensibilitat social que ens ha obert moltes portes. El 'més que un club' que va proclamar el president Narcís de Carreras està més viu que mai. Una bona prova és que en cinc anys el nombre de socis ha crescut un 54%.

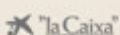
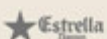
Molts de vostès tenen la sort de ser avis. D'altres fa poc que són pares. Tots vostès coneixen el valor de la família i l'orgull de veure com creix. En el cas del Barça, avui som 57.000 socis més dels que érem fa cinc anys. Avui som més de 163.000 socis i un de cada cinc té menys de 14 anys. Això ens garanteix la continuïtat generacional. El nostre és un model amb futur. Tenim un Barça amb futur.

Davant l'Assemblea no vull deixar de parlar d'un vessant cabdal i a l'hora innovador en el nostre model de club. Com vaig explicar fa vuit dies als socis amb més antiguitat, als que formen el Senat del FC Barcelona, som un club que pensa en tothom, també en els més vulnerables. El Barça és el club més solidari del món. I així hem estat reconeguts internacionalment en els darrers dos anys.

A vegades, i més quan la pilota no entra, tenim el perill de relativitzar la importància de l'aposta solidària del club. El projecte de la Fundació dona al club una dimensió humanitària única a través de projectes propis portats a terme amb la màxima professionalitat i oferint suport integral, educatiu i sanitari a nens d'aquí, de l'Àfrica o de Sud-amèrica, fent ús de l'eina que millor coneixem: l'esport.

L'activitat internacional de la Fundació ha fet que signem acords internacionals amb l'Unicef, la Unesco i l'Acnur, que són també un fet pioner que ja comença a donar els seus fruits. Hem esdevingut el club dels nens, i els nens de qualsevol racó del planeta o són del Barça o ens miren amb simpatia. Aquest és un petit tresor que és mèrit de tots i que entre tots hem de conservar. El nostre model és el d'un Barça de fets, també de fets solidaris.

Som exemple de compromís i solidaritat arreu. Pensin que, anem on anem, sempre se'ns rep fent-nos notar que el Barça és un club especial, diferent, amb valors. I aquesta dimensió solidària contribueix a projectar i consolidar una imatge de club única.

Pel que fa a l'àmbit esportiu, és cert que en els dos darrers anys els resultats no han estat els esperats, però ara ens disposem a recuperar el camí de l'èxit amb un equip amb fam de victòries. Reconegudes les errades, l'important és reaccionar. Dues Lligues i una Copa d'Europa de futbol en cinc temporades és un bon bagatge, però entenc que dues temporades sense títols ens obligaven a fer una reflexió profunda. I els asseguro que aquesta reflexió que el barcelonisme demanava s'ha fet.

Ens disposem a recuperar el camí de l'èxit amb un equip que serà fidel a la idea de bon futbol que sempre ha definit el Barça. Perquè, per sobre de tot, el nostre model és el Barça del futbol, del bon futbol.

El nostre nou entrenador ho sap. La seva trajectòria, la seva implicació en els valors del club i la seva manera d'entendre el futbol són una garantia.

Aquest és el nostre model. Un Barça fort econòmicament, un Barça de fets, el Barça del bon futbol. Un Barça amb futur. S'està treballant bé. Amb humilitat, però amb fermesa. El projecte i la proposta futbolística que s'han fet tornen a ser engrescadors.

L'equilibri del grup, la implicació i el treball, la direcció renovada del vestidor, i el talent, que també n'hi ha, i n'hi ha molt, són arguments per ser optimistes. Per suposat que hauríem desitjat tenir millor resultats, però hem de mirar endavant amb humilitat i fermesa.

Avui doncs, la solidesa econòmica i social ens permet encarar un projecte de represa esportiva. I aquest és el repte del moment: la represa.

Però, al marge del primer equip de futbol, també cal recordar la feina feta al futbol base. Al Camp Nou hi continuen arribant nois fets a casa, i això és molt bo.

A més, els dotze campionats aconseguits pel planter en catorze competicions jugades són un balanç molt positiu. És difícil anar més amunt. I guanyar sempre mai és fàcil.

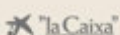
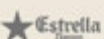
De fet, fa un any presentàvem una xifra de títols semblant. Entre els clubs de Primera érem, sense discussió, els més forts del futbol base, però el Barça B havia perdut la categoria i aquesta decepció emmascarava la feina feta. Aquest any, en canvi, podem celebrar orgullosos els resultats del planter com un tot i gaudir del retorn del nostre segon equip a la Segona B, ara, amb el nom de Barça Atlètic.

Pel que fa a la resta d'esports, l'equip de bàsquet va ser finalista de la Lliga ACB. No n'hi ha prou, és cert, però el canvi d'entrenador va ajudar l'equip a oferir la seva millor cara i la nova temporada s'ha plantejat a partir d'aquest punt. Sota la direcció del nou secretari tècnic, Joan Creus, i amb Xavi Pasqual a la banqueta, aspirem a recuperar la il·lusió al Palau.

En handbol, amb Manolo Cadenas a la banqueta i Enric Masip a la secretaria tècnica, l'equip va lluitar amb opcions en totes les competicions. Amb l'experiència adquirida s'ha perfilat un bloc de futur molt interessant i espero que tornin els títols.

En hoquei patins, l'equip de Quim Paüls va guanyar la Lliga i la Copa d'Europa i segueix ampliant la llegenda magnífica del nostre hoquei.

Encara entre les seccions professionals, un apunt del nostre futbol sala. Ja estem entre els grans. El procés de consolidació s'ha fet bé, i ara l'encàrrec és fer una altra passa

endavant. L'equip que entrena Marc Carmona ho sap i aquesta pròxima temporada el repte és clar: saber-nos grans i gaudir com els altres grans equips de l'entitat.

També vull destacar la feina social i formativa de les nostres seccions no professionals, la col·laboració constant amb l'Agrupació de Veterans i el suport de tots aquells que, juntament amb els socis i les penyes, integrem aquest gran club.

I tanco aquesta primera intervenció davant el plenari d'aquesta Assemblea demanant el seu suport a la gestió que els he explicat.

No ha estat un any de títols espectaculars, però ha estat un any brillant en la gestió econòmica, que ens ha de permetre potenciar de nou tots els nostres equips per aspirar al màxim.

I ha estat un molt bon any de feina poc visible, però que permet mantenir dempeus grans estructures. Pensin que treballem per a un Barça de tot l'any. El primer equip juga uns 60 o 65 partits per temporada, però el Barça ha de ser gran els 365 dies de l'any, fet que implica la feina diària de tots els professionals del club, la qual els vull agrair des d'aquí.

Sempre volem guanyar més. Ho entenc. La Directiva som els primers. Però avui disposem d'un projecte esportiu engrescador. Disposem d'una economia sòlida. La nostra força social és incontestable. I la nostra projecció internacional com a club solidari és extraordinària.

Per tant, podem estar orgullosos i, a la vegada, tranquils, perquè la salut del club i els seus fonaments són excel·lents. Avui la nostra és una salut de ferro. És bo que ho reconeguem. És oportú explicar-ho i, sobretot, cal gaudir-ne.

Gràcies, moltes gràcies.”

